

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษา

2.1.1 ทฤษฎีความต้องการถือเงิน (Demand For Money)ของเคนส์ (Keynes ,1936) แบ่งความต้องการถือเงิน ออกเป็น 3 ลักษณะคือ

ลักษณะที่ 1 ความต้องการถือเงินเพื่อใช้จ่ายประจำวัน (Transaction Demand For Money) ผู้บริโภคหรือหน่วยธุรกิจจะต้องการถือเงินไว้จำนวนหนึ่งเพื่อใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน โดยจะขึ้นอยู่กับระยะเวลาที่ได้รับรายได้แต่ละครั้ง ยอดรายได้ และยังคงขึ้นอยู่กับอัตราดอกเบี้ยอีกด้วย กล่าวคือปริมาณเงินที่ถือไว้ใช้จ่ายจะแปรผกผันกับอัตราดอกเบี้ย นั่นคือเมื่ออัตราดอกเบี้ยสูงขึ้นปริมาณเงินที่ถือไว้ใช้จ่ายจะลดลงเพราะเงินที่ถือไว้ใช้จ่ายจะถูกเปลี่ยนเป็นหลักทรัพย์มากขึ้น

ลักษณะที่ 2 ความต้องการถือเงินเพื่อใช้จ่ายในกรณีฉุกเฉิน (Precautionary Demand For Money) ขึ้นอยู่กับปัจจัย 2 อย่างได้แก่ รายได้ และอัตราดอกเบี้ย ถ้าอัตราดอกเบี้ยสูงพอที่จะได้กำไรจากการลงทุนการถือหลักทรัพย์ บุคคลก็จะนำเงินไปซื้อหลักทรัพย์มาถือไว้จนกว่าเกิดความจำเป็นที่จะต้องใช้เงินจึงจะขายหลักทรัพย์

ลักษณะที่ 3 ความต้องการถือเงินเพื่อเก็งกำไร (Speculative Demand For Money) โดยที่เคนส์ถือว่า คนจะถือเงินเพื่อการเก็งกำไรมีทางเลือกอยู่ 2 ทาง คือ 1.ถือเงินสด ไม่มีผลตอบแทน 2.ถือพันธบัตรมีผลตอบแทนคืออัตราดอกเบี้ย แต่มีความเสี่ยงแฝงอยู่ด้วย

2.1.2 ทฤษฎีการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ เป็นการศึกษาและวิเคราะห์จากข้อมูลต่าง ๆ ที่จะนำมาใช้ประเมินหลักทรัพย์การลงทุน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประเมินราคาหุ้นสามัญของบริษัทต่าง ๆ ที่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์และตามวิธีนี้มูลค่าของหลักทรัพย์กำหนดจากมูลค่าปัจจุบันของเงินสดที่บริษัทคาดว่าจะได้รับในอนาคต (กำไร) หรือเงินสดที่ผู้ถือหุ้นคาดว่าจะได้รับในอนาคต (เงินสดปันผล) การประเมินมูลค่าของหลักทรัพย์โดยสามารถแยกเป็น การวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจ วิเคราะห์อุตสาหกรรม และวิเคราะห์บริษัท (เพจรี ชุมทรัพย์,2540)

การวิเคราะห์เศรษฐกิจ เป็นการวิเคราะห์ลักษณะภาวะเศรษฐกิจและแนวโน้มภาวะเศรษฐกิจในอนาคต เพื่อกำหนดประเภทสินทรัพย์ที่จะลงทุนเป็นต้นว่าลงทุนในหุ้นกู้หรือสินทรัพย์อื่น นอกจากนี้การวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจทำให้ผู้ลงทุนสามารถคาดการณ์เกี่ยวกับภาวะทางการเงินของประเทศและภาวะตลาดหุ้น รวมทั้งการคาดคะเนอัตราดอกเบี้ย ภาวะเงินเฟ้อ ราคาหุ้น ตลอดจนอุตสาหกรรมที่น่าลงทุน กล่าวโดยสรุปผู้ลงทุนวิเคราะห์ภาวะทางเศรษฐกิจเพื่อ

- พยากรณ์ทิศทางการขยายตัวของเศรษฐกิจ
- เลือกอุตสาหกรรมที่คาดว่าจะมีส่วนร่วมรับผลประโยชน์อันเกิดจากการขยายตัวของเศรษฐกิจ
- ชี้ให้เห็นถึงบริษัทที่ควรลงทุน

การวิเคราะห์ภาวะอุตสาหกรรม การเลือกอุตสาหกรรม สิ่งที่สำคัญที่สุดจะต้องรู้ว่าอุตสาหกรรมที่จะลงทุนอยู่ในช่วงใดของวงจรการขยายตัวของอุตสาหกรรม ซึ่งแบ่งได้เป็น 3 ช่วงคือ

1. **Pioneering Stage** เป็นช่วงที่เกิดการพัฒนาสินค้าชนิดใหม่ ๆ ลักษณะเบื้องต้นของช่วงเวลานี้ก็คือการผลิตเพิ่มขึ้น ขณะเดียวกันกับความต้องการในสินค้าเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วด้วยเป็นเหตุจูงใจให้บริษัทอื่น ๆ จำนวนมากเข้ามาขอส่วนแบ่งการตลาด โดยเข้ามาทำการผลิตด้วยทำให้ตลาดเกิดการแข่งขันอย่างรุนแรง บริษัทที่เข้ามากลุ่มแรกเท่านั้นที่จะทำกำไรก้อนใหญ่ เมื่อภาวะการแข่งขันเข้มข้นขึ้นราคาสินค้าลดลงอย่างรวดเร็วทำให้กำไรลดลงเป็นเหตุบังคับให้บริษัทที่ด้อยประสิทธิภาพกว่าต้องออกจากวงจร

2. **Expansion Stage** มีลักษณะสำคัญ คือความต้องการสินค้าเพิ่มขึ้นแต่อัตราการขยายตัวกลับน้อยกว่าช่วงที่ผ่านมาจึงทำให้ในช่วงนี้ปริมาณการผลิตและความต้องการสินค้าเข้าสู่ดุลยภาพราคาสินค้า ตัวสินค้า และการผลิตมีเสถียรภาพมาก บริษัทใหญ่ ๆ ที่สามารถอยู่ได้และผ่านพ้นจากช่วงที่แล้วไม่ก็บริษัทจะมาเก็บเกี่ยวผลประโยชน์จากช่วงนี้ นอกจากนี้ในช่วงนี้จะเกิดการควบกิจการและซื้อกิจการเพื่อให้บริษัทมีความเข้มแข็งและขยายตัวได้รวดเร็ว ในช่วงนี้ความต้องการเงินลงทุนสูงทั้งที่มีอยู่แล้วและที่ต้องจัดหาเพิ่มเติมเพื่อมาเสริมฐานให้แข็งแกร่งขึ้น จึงเป็นจังหวะที่เข้าดีมากสำหรับผู้ลงทุนจะลงทุนในช่วงนี้

3. **Stagnation Stage** เป็นช่วงสุดท้ายของวงจรการขยายตัวของอุตสาหกรรมบางอุตสาหกรรมเกิดการชะงักตัวในการขยาย ขณะเดียวกันผลผลิตกลับลดลง เพราะเมื่ออุตสาหกรรมขนาดใหญ่มากขึ้นทำให้ทรัพยากรขาดแคลน ต้นทุนการผลิตจึงสูงขึ้น และความต้องการในสินค้าประเภทนั้นลดลงทั้งนี้เพราะมีสินค้าอื่นเข้ามาทดแทนได้ทำให้กำไรลดลงซึ่งเป็นผลเนื่องจากต้นทุนที่สูงขึ้น การเปลี่ยนแปลงด้านรสนิยมของผู้บริโภค ด้านกฎหมาย ด้านการปรับปรุงเทคนิคต่าง ๆ หรือด้าน

การนำเครื่องจักรใหม่ ๆ มาใช้มีผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ และดีกว่าเกิดขึ้น แข่งขันด้านการตลาดจากสินค้าต่างประเทศ เป็นต้น

การวิเคราะห์บริษัท แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะคือการวิเคราะห์เชิงคุณภาพและเชิงปริมาณเพื่อดูคุณภาพของหลักทรัพย์ที่จะลงทุน พร้อมกับประเมินความเสี่ยงไปด้วยซึ่งจะสามารถดูได้จาก

- 1) โครงสร้างการลงทุนของบริษัทว่าลงทุนอะไรมากเป็นพิเศษบ้าง
- 2) โครงสร้างทางการเงิน เป็นการดูว่าเงินที่ลงทุนทั้งก้อนนั้นได้มาจากแหล่งใดและสัดส่วนเป็นอย่างไร เพื่อประเมินความเสี่ยงทั้งทางด้านการลงทุนและการจัดหาเงินทุน ถ้าไรของบริษัทมากน้อยเพียงใดเทียบกับยอดขายแล้วได้ก็เปอร์เซ็นต์ เป็นการดูโครงสร้างของงบกำไรขาดทุนซึ่งใช้ประโยชน์การตรวจสอบว่า อัตราส่วนกำไรต่อยอดขายที่ได้นั้นเป็นที่พอใจหรือไม่ หากไม่พอใจมีจุดใดบ้างที่เป็นปัญหาในแง่ของการลงทุนในหุ้นถือได้ว่าข้อมูลต่อหุ้นให้ภาพที่ชัดเจนและช่วยในการตัดสินใจอย่างมาก

แนวคิดในการตัดสินใจ ผู้ลงทุนควรกำหนดวัตถุประสงค์ไว้ก่อนและพิจารณาเลือกลงทุนให้ตรงกับจุดมุ่งหมายที่วางไว้ทั้งนี้ เนื่องจากการลงทุนแต่ละประเภทย่อมเหมาะสมกับบุคคลแต่ละคนและจุดมุ่งหมายในการลงทุนของผู้ลงทุนแตกต่างกันไประหว่างผู้ลงทุนแต่ละท่าน ผู้ลงทุนบางท่านลงทุนเพื่อหวังรายได้ บางท่านหวังกำไรจากการขายหลักทรัพย์ และบางท่านอาจจะต้องการได้ทั้ง 2 อย่าง ดังนั้นผู้ลงทุนแต่ละท่านก็มีวัตถุประสงค์ในการลงทุนของตนเอง

2.1.3 ทฤษฎี Markowitz Model

Markowitz (1952) เป็นเรื่องของการลงทุนกลุ่มหลักทรัพย์ที่มีประสิทธิภาพ กล่าวถึง ณ ระดับอัตราผลตอบแทนที่เท่ากัน ผู้ลงทุนสามารถจัดกลุ่มหลักทรัพย์ลงทุนของตนเองให้มีความเสี่ยงต่ำที่สุดหรือในทางกลับกัน หากระดับความเสี่ยงที่เท่ากันก็สามารถจัดให้พอร์ตมีอัตราผลตอบแทนมากที่สุด โดยที่นักลงทุนจะต้องคัดเลือกหุ้นเข้าออกจนอยู่ใกล้ขอบเขตที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด เพราะการถือหุ้นในลักษณะนี้จะทำให้นักลงทุนได้รับผลตอบแทนมากที่สุด ณ ระดับความเสี่ยงที่กำหนดให้ โดยนักลงทุนสามารถที่จะเลือกลงทุนตามสัดส่วนต่าง ๆ บนเส้นขอบเขตที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดตามความพอใจของแต่ละบุคคล

2.1.4 ทฤษฎี Arbitrage Pricing Theory [APT] ของ Steven Ross (1976)

เป็นทฤษฎีที่ใช้หลักการสินค้าเหมือนกันควรมีราคาเดียวกันในทุกที่ หมายถึง ต้องให้อัตราผลตอบแทนในการลงทุนที่เท่ากันซึ่งจะเป็นเช่นนั้นก็ต่อเมื่อราคาของหุ้นน่าจะมีปัจจัยที่คล้ายคลึงกัน เช่น อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อ อัตราดอกเบี้ย และวงจรธุรกิจ กรณีหุ้นที่มีรายได้อาศัยจากการส่งออก ปัจจัยที่ควรจะมีอิทธิพลมากก็คือ ภาวะเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าเป็นสำคัญ

ทฤษฎีนี้เป็นแนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับการชดเชยความเสี่ยงค่าไร โดยมองว่าหากตลาดหุ้นที่สมบูรณ์จะให้ผลตอบแทนเฉพาะผู้ที่รับความเสี่ยงของระบบเท่านั้น ความเสี่ยงนอกระบบสามารถขจัดออกไปได้ด้วยการกระจายพอร์ตลงทุน หากพอร์ตการลงทุนใดที่มีการรับความเสี่ยงในระบบสูงโอกาสที่จะมีกำไรระยะยาวย่อมสูงเช่นกัน ทฤษฎี ATP จึงเป็นการบริหารความเสี่ยงในระบบการลงทุนด้วยการกระจายการลงทุนของพอร์ตที่มีหุ้นจำนวน 40 หรือ 50 ตัว จะสามารถช่วยขจัดความเสี่ยงของการซื้อขายหุ้นได้ โดยไม่ทำความเสียหายให้กับนักลงทุน

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาการศึกษาถึงพฤติกรรมและปัญหาการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนรายใหม่ใน จ.เชียงใหม่มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องคือ

พรรณี อิศระพงษ์ไพศาล (2520) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่กำหนดการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์และแนวทางการพัฒนาตลาดหลักทรัพย์ โดยได้ศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างดัชนีราคาหุ้นทิสโก้กับราคาเฉลี่ยของหลักทรัพย์ที่มีความคล่องตัวสูง 5 หลักทรัพย์ ได้แก่ หลักทรัพย์ของธนาคารกรุงเทพ จำกัด บริษัทปูนซีเมนต์ไทย จำกัด บริษัทเสริมสุข จำกัด บริษัทเบอร์ลี่ยูคเกอร์ จำกัด และบริษัททำเครื่องแก้วไทย จำกัด โดยใช้การวิเคราะห์สัมพรรคถดถอยเชิงเส้น ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเป็นข้อมูลรายเดือนตั้งแต่ พ.ค.2518 – เม.ย. 2519 ผลการศึกษาพบว่า ดัชนีราคาหุ้นทิสโก้มีความสัมพันธ์กับราคาหุ้นในกลุ่มอุตสาหกรรม โดยมีค่า $R = 0.60$ และกลุ่มธุรกิจการค้ำมีค่า $R = 0.89$ และได้มีการคำนวณค่าความเสี่ยงที่เป็นระบบ และความเสี่ยงที่ไม่เป็นระบบของทั้ง 5 หลักทรัพย์ โดยอาศัยการคำนวณจาก Single Index Model ผลการศึกษาพบว่า หุ้นบริษัทปูนซีเมนต์ไทย ,เบอร์ลี่ยูคเกอร์ และอุตสาหกรรมเครื่องแก้วไทยมีค่า BETA Coefficient น้อยกว่า 1 จัดเป็นหุ้นประเภท Aggressive Stock

นินนาท เจริญเลิศ (2532) ได้ทำการศึกษาถึงปัจจัยที่กำหนดการลงทุนในหลักทรัพย์และแนวทางการพัฒนาตลาดหลักทรัพย์ในอนาคต โดยได้ศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์กับตัวแปรอิสระอื่น ๆ ซึ่งได้แก่ รายได้ประชาชาติ อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมระหว่างธนาคาร ดัชนีการลงทุนภาคเอกชน อัตราส่วนให้สินเชื่อต่อเงินฝาก และดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์ในเดือนปัจจุบัน และนำมาคำนวณเพื่อคาดการณ์หาระดับดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์ที่คาดว่าจะเป็นในเดือนถัดไป ซึ่งสูตรในการคำนวณดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์ที่คาดว่าจะเป็น ดังนี้

$$PESET = P_{t-1} (1+g)$$

โดยที่ PESET = ดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์ที่คาดว่าจะเป็น

P_{t-1} = ดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์ในเดือนที่ผ่านมา

g = อัตราการเปลี่ยนแปลงของดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์ในเดือนที่ผ่านมา

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเป็นข้อมูลรายเดือน ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2520 – ธันวาคม 2530 โดยแบ่งช่วงการศึกษาออกเป็น 3 ช่วงคือ ตั้งแต่ กรกฎาคม 2520 ถึง ธันวาคม 2530 และเปรียบเทียบระหว่าง กรกฎาคม 2520 ถึง กรกฎาคม 2522 กับมกราคม 2529 ถึง ธันวาคม 2530

ผลการศึกษาโดยใช้สมการถดถอยแบบกำลังสองน้อยที่สุด (OLS) ปรากฏว่าในช่วงระยะเวลายาวคือ ระหว่างเดือน กรกฎาคม 2520 ถึงเดือน ธันวาคม 2530 การเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยเงินฝากสุทธิจะทำให้ดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์เปลี่ยนแปลงมากที่สุด ส่วนการกู้ยืมระหว่างธนาคาร และอัตราส่วนให้สินเชื่อต่อเงินฝากไม่มีผลต่อการเคลื่อนไหวของดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์อย่างมีนัยสำคัญ ส่วนช่วงเดือนกรกฎาคม 2520 ถึง กรกฎาคม 2522 การทดสอบความสัมพันธ์ปรากฏว่า ดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์ที่คาดว่าจะเป็นรายได้ประชาชาติ และอัตราดอกเบี้ยระหว่างธนาคารเท่านั้นที่มีความสำคัญอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนในช่วง มกราคม 2529 ถึง ธันวาคม 2530 มีเพียงดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์ที่คาดว่าจะเป็นเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กับดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์

ประดิษฐ์ ชมดี (2536) ได้ศึกษาพฤติกรรมของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ โดยได้ศึกษาเฉพาะนักลงทุนที่ทำการซื้อขายหลักทรัพย์กับบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ศรีมิตร จำกัด (มหาชน) ในช่วงเดือน ธันวาคม 2535 – มกราคม 2536 พบว่า นักลงทุนแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือ นักลงทุนในเขตกรุงเทพ และนักลงทุนในต่างจังหวัด โดยที่นักลงทุนชอบซื้อขายหลักทรัพย์ในลักษณะของการเก็งกำไร และให้ความสำคัญกับปัจจัยทางด้านการเมืองมากที่สุด และพบว่านักลงทุนในต่างจังหวัดมี

พฤติกรรมการณ์ซื้อขายโดยคำนึงถึงปัจจัยทางด้านการเมืองและเศรษฐกิจมากกว่านักลงทุนในเขตกรุงเทพ

ธนกิจ กิจวานิชขจร (2538) ได้ศึกษาพฤติกรรมการณ์ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนต่างจังหวัดโดยศึกษาเฉพาะกรณีการณ์ลงทุนในจังหวัดสระบุรี ทั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจการณ์ลงทุนในหลักทรัพย์ ลักษณะการณ์ลงทุน และความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลกับการถือครองหลักทรัพย์ ผลการศึกษาพบว่า

- นักลงทุนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุอยู่ในช่วง 21- 30 ปี และเป็นเจ้าของกิจการ
- นักลงทุนจะมีหลักทรัพย์ในการครอบครอง 3- 4 หลักทรัพย์มากที่สุดคิดเป็น ร้อยละ 47 ของนักลงทุนทั้งหมด
- แหล่งที่มาของเงินทุนมาจากเงินออมของตัวเอง
- ในการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์นักลงทุนใช้หลักการของปัจจัยพื้นฐานในการพิจารณาซื้อหรือขายโดยให้ความสนใจกับอัตราดอกเบี้ย ภาษี และเงินปันผลเป็นสำคัญ

ธีระ เศรษฐเสถียร (2539) ได้ศึกษาเรื่อง การตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักกลุ่่นรายย่อยในจังหวัดเชียงใหม่ ในเนื้อหาได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์หลักของการศึกษาในครั้งนี้คือเพื่อที่จะศึกษาปัจจัยที่เป็นมูลเหตุที่ทำให้นักกลุ่่นเข้ามาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และเพื่อที่จะประเมินผลการดำเนินงานของนักกลุ่่นรายย่อย การศึกษาครั้งนี้ใช้ข้อมูลมาจากการสัมภาษณ์นักกลุ่่นรายย่อย 152 รายจากการสุ่มตัวอย่างจากนักกลุ่่นในจังหวัดเชียงใหม่ และผลการศึกษาพบว่านักกลุ่่นรายย่อยส่วนใหญ่เข้ามาลงทุนเพื่อต้องการกำไรจากการซื้อขาย ส่วนการวิเคราะห์เพื่อตัดสินใจลงทุนของนักกลุ่่นจะต้องอาศัยตัวแปรหลัก 4 ตัวแปร คือ ภาวะเศรษฐกิจ ผลประกอบการของบริษัท สถานการณ์ทางการเมือง และการวิเคราะห์ทางเทคนิค และผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงมีแนวโน้มที่ใช้ข้อมูลมากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาที่ต่ำกว่า

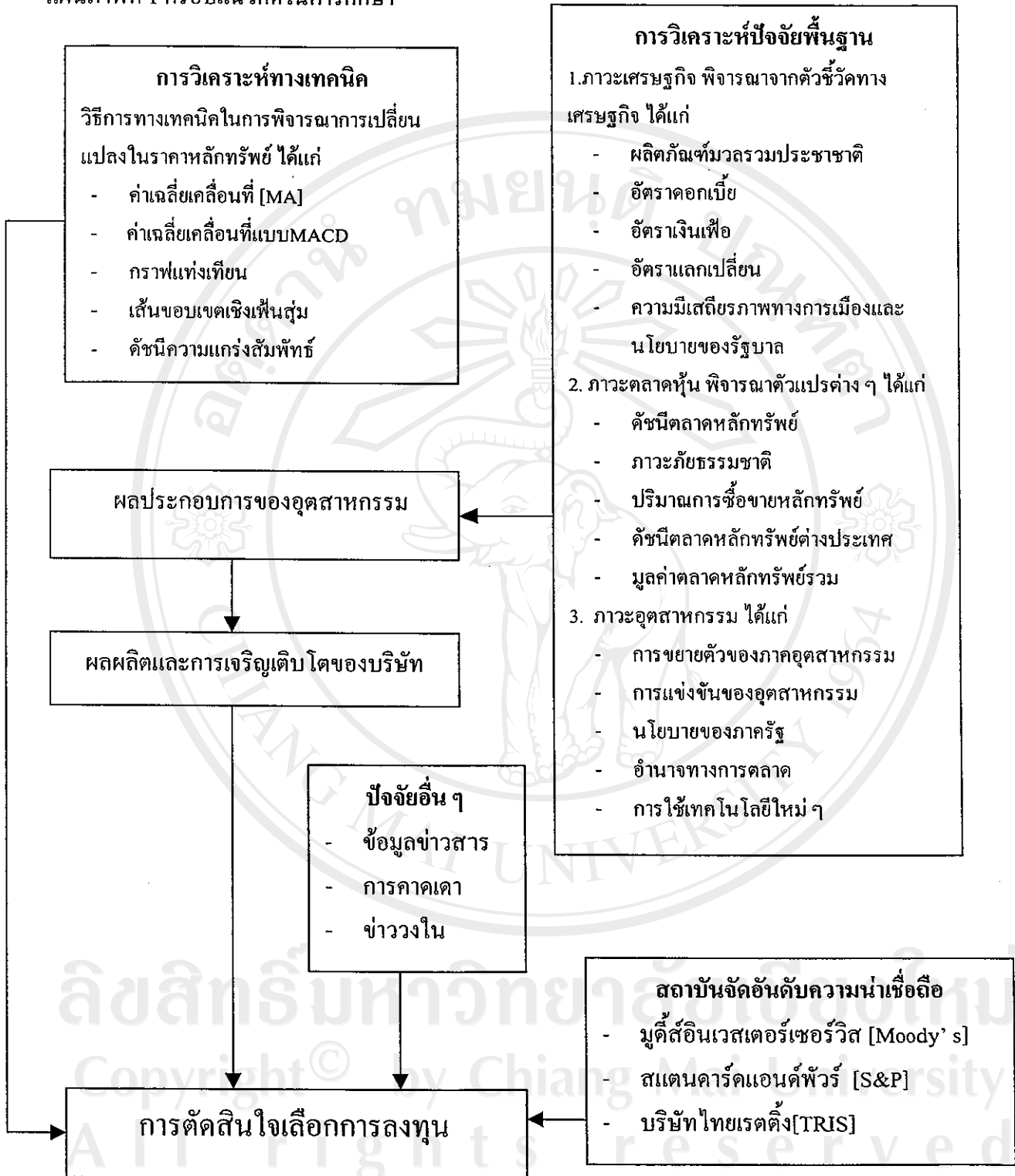
เพียงใจ สุยะดุก (2543) ศึกษาพฤติกรรมการณ์ของนักกลุ่่นในการเลือกโบรกเกอร์และการณ์ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ณ ห้องค้าจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ปัจจัยที่เป็นเหตุผลสำคัญที่นักกลุ่่นส่วนใหญ่เข้ามาลงทุนใน ตลาดหลักทรัพย์ เพื่อต้องการกำไรจากการซื้อขายและพิจารณาข้อมูลข่าวสารของโบรกเกอร์เป็นสำคัญก่อนที่จะเปิดบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์กับโบรกเกอร์ สำหรับการวิเคราะห์เพื่อตัดสินใจการณ์ลงทุนของนักกลุ่่นจะอาศัยปัจจัยหลักในการพิจารณาคือ ฐานะทาง

การเงินของหลักทรัพย์มากที่สุด รองลงมาคือความมั่นคงทางการเมืองและภาวะเศรษฐกิจภายในประเทศที่นักลงทุนให้น้ำหนักเท่ากับผลประกอบการของหลักทรัพย์

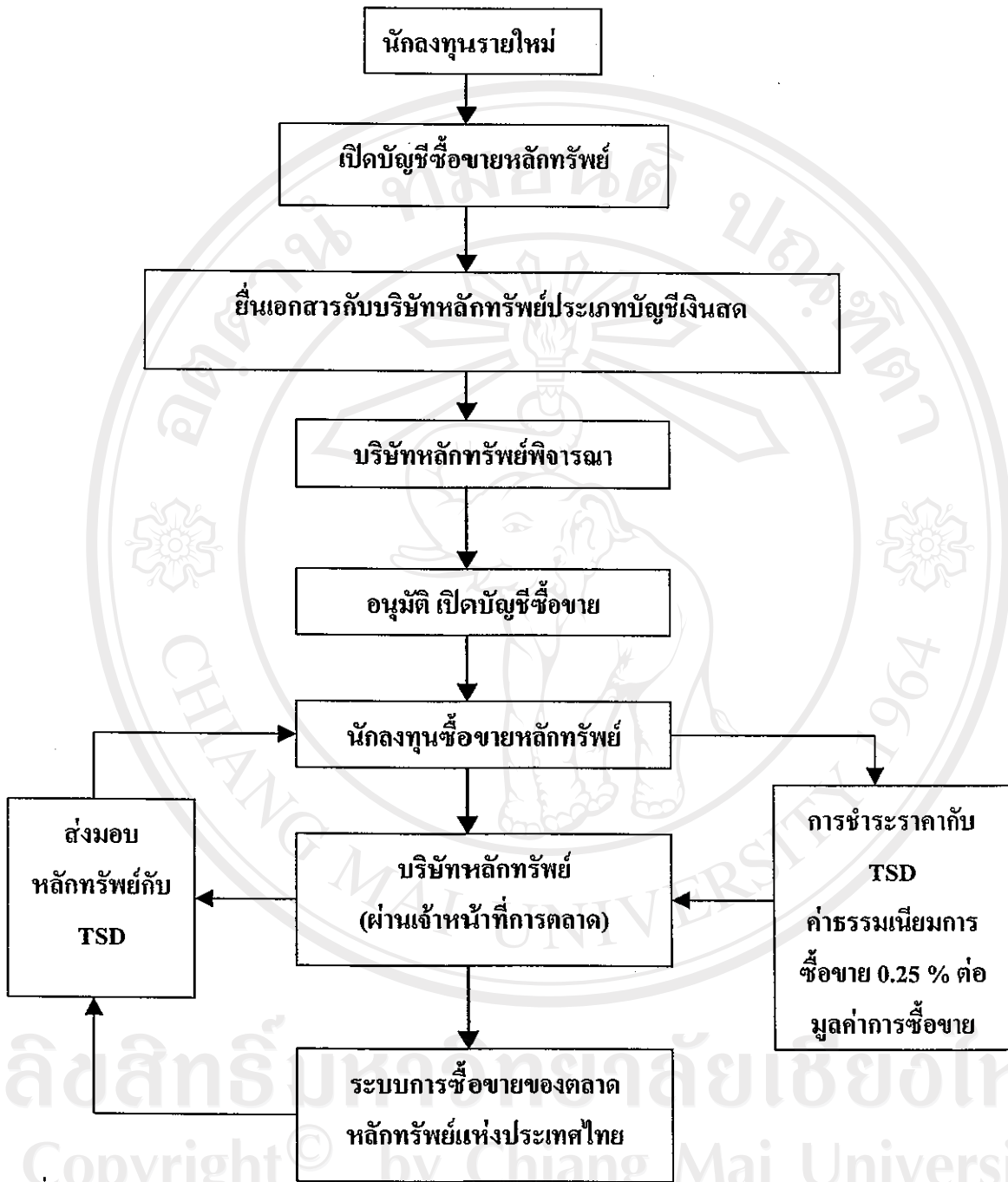
สำหรับการลงทุนที่เป็นที่สนใจของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์คือ กลุ่มสื่อสาร ธนาคารพลังงาน และเงินทุนหลักทรัพย์ ตามลำดับ นักลงทุนที่มีรายได้ต่ำมีแนวโน้มถือครองหลักทรัพย์สั้นกว่านักลงทุนที่มีรายได้สูง นักลงทุนที่มีรายได้สูงมีแนวโน้มที่จะกระจายการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์หลายกลุ่มและยังมีรายได้มากจะมีแนวโน้มถือครองหลักทรัพย์หลายตัวมากขึ้น นักลงทุนทั่วไปมีผลการดำเนินงานจากการลงทุนในหลักทรัพย์ทั้งกำไรและขาดทุนในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน นักลงทุนที่มีระดับการศึกษาและระดับรายได้สูงมีโอกาสจะได้ผลตอบแทนจากการลงทุนมากยิ่งขึ้น

อัมพวัน นันทขว้าง (2545) ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนรายย่อยในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า นักลงทุนรายย่อยส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุ 25-36 ปี สถานภาพโสดและสมรสใกล้เคียงกัน 47.3 และ 46.1 ตามลำดับ อาชีพเป็นพนักงานบริษัทและธุรกิจส่วนตัว การศึกษาระดับปริญญาตรีร้อยละ 59.4 รายได้เฉลี่ยต่ำกว่า 50,000 บาท โดยเปิดบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์เป็นเงินสดกับบริษัทหลักทรัพย์กิมเอ็ง (ประเทศไทย) จำกัด : แอคคินชัน: ทริเน็ต ในสัดส่วน 37.9: 25.5: 25.5 ตามลำดับ การตัดสินใจของนักลงทุนรายย่อยอาศัยข้อมูลข่าวสารจากโบรกเกอร์เป็นหลัก ประเภทของหลักทรัพย์ที่นิยมลงทุนคือ กลุ่มเงินทุนหลักทรัพย์ ธนาคาร และสื่อสาร คิดเป็นร้อยละ 89.1 80.8 และ 77.7 ตามลำดับ โดยเข้ามาลงทุนมากกว่า 5 ปี ทำการซื้อขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยต่ำกว่า 5 หลักทรัพย์ ปริมาณเงินลงทุนระหว่าง 100,001-300,000 บาท ความถี่การซื้อขาย 1 - 5 ครั้งต่อสัปดาห์ โดยมีระยะเวลาการถือครองเพียง 1 สัปดาห์ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยเรียงตามลำดับความสำคัญดังนี้ อัตราดอกเบี้ยในประเทศ ผลการดำเนินการของบริษัท ฐานะทางการเงินของบริษัท และการวิเคราะห์ผลการประกอบการของบริษัท

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการศึกษา

แผนภาพที่ 2 ขั้นตอนการเปิดบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์ประเภทเงินสดกับบริษัทหลักทรัพย์

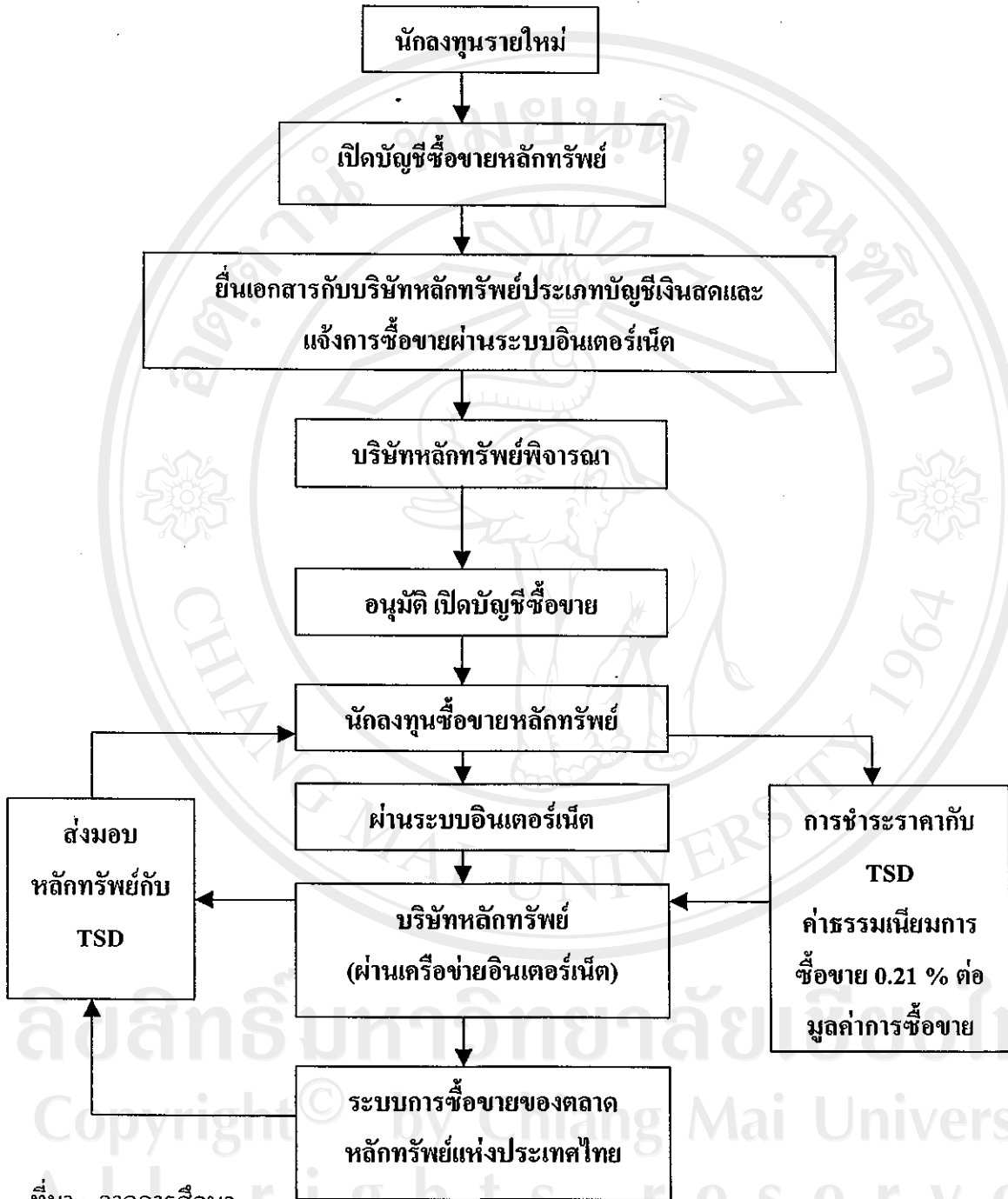
ที่มา : จากการศึกษา

หมายเหตุ TSD คือ ศูนย์รับฝากหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

จากแผนภาพที่ 2 อธิบายได้ว่า การเริ่มต้นเปิดบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์ประเภทบัญชีเงินสด โดยที่นักลงทุนต้องมีความรู้ ความเข้าใจ และการวางแผนทางการเงินที่ดีก่อนที่จะลงทุน หลังจากนั้นให้เตรียมเอกสารประกอบการเปิดบัญชีซื้อขาย ได้แก่ บัตรประชาชน ทะเบียนบ้าน และสมุดคู่ฝากธนาคาร แก่บริษัทหลักทรัพย์ เจ้าหน้าที่การตลาดจะเป็นผู้อธิบายขั้นตอน กฎ ระเบียบในการซื้อขายหลักทรัพย์ให้นักลงทุนทราบ บริษัทหลักทรัพย์จะใช้เวลาในการพิจารณาถึงฐานะการเงิน ความสามารถในการชำระหนี้ เมื่อได้อนุมัติเปิดบัญชีซื้อขายแล้ว นักลงทุนสามารถที่จะส่งคำสั่งซื้อขายผ่านเจ้าหน้าที่การตลาดได้ โดยในการสั่งซื้อหลักทรัพย์ นักลงทุนจะต้องชำระเงินให้บริษัทหลักทรัพย์ภายใน 3 วันทำการ (T+3) โดยเสียดำธรรมเนียมการซื้อขาย 0.25 % ต่อมูลค่าการซื้อขาย และหลักทรัพย์ที่ได้จะฝากไว้กับ ศูนย์รับฝากหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (TSD) ในกรณีที่นักลงทุนขายหลักทรัพย์ บริษัทหลักทรัพย์จะชำระค่าขายหลักทรัพย์ให้นักลงทุนภายใน 3 วันทำการ [T+3] และนักลงทุนต้องเสียดำธรรมเนียมการขายหลักทรัพย์อีก 0.25 % ต่อมูลค่าการขายหลักทรัพย์

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

แผนภาพที่ 3 ขั้นตอนการเปิดบัญชีซื้อขายแบบเงินสดกับบริษัทหลักทรัพย์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต

ที่มา : จากการศึกษา

หมายเหตุ TSD คือ ศูนย์รับฝากหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

จากแผนภาพที่ 3 แสดงการซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต โดยที่ขั้นตอนในการเปิดบัญชีซื้อขายจะเหมือนกับการเปิดบัญชีซื้อขายผ่านเจ้าหน้าที่การตลาด เพียงแต่ต่างกันตรงที่การส่งคำสั่งซื้อขายจะกระทำได้โดยตนเองผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ในการส่งคำสั่งซื้อขายผ่านระบบอินเทอร์เน็ตนั้นบริษัทหลักทรัพย์จะทำการเปิดบัญชีผ่านระบบอินเทอร์เน็ตให้นักลงทุน จะจัดส่งรหัสลับในการล็อกอินเข้าไปยังเว็บไซต์ของบริษัทหลักทรัพย์และให้รหัสลับในการซื้อขายอีกครั้งเพื่อเป็นการรักษาความปลอดภัยให้กับนักลงทุนเพื่อป้องกันอาชญากรรมทางอินเทอร์เน็ต ขั้นตอนการซื้อขายจะผ่านระบบอินเทอร์เน็ตทั้งหมด การชำระเงินค่าซื้อขายหลักทรัพย์จะเสียค่าธรรมเนียมการซื้อขายหลักทรัพย์ที่ถูกกว่าคือจ่ายเพียง 0.21 % (เดิมจะจ่ายในอัตรา 0.20 % แต่บริษัทหลักทรัพย์ได้ปรับค่าธรรมเนียมขึ้นใหม่ในปี 2547 อีก 0.01 % เนื่องจากต้นทุนการดำเนินงานของบริษัทหลักทรัพย์สูงขึ้น)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved